

Освен това мощния единен фронт на пролетарията би оказал огромно влияние върху всички останали слоеве на трудовия народ, селяните, градската дребна буржоазия, интелигенцията. Единния фронт би внушил на колебаещите се слоеве вяра в силата на работническата класа.

Но и това не е още всичко. Пролетариатът в империалистическият страни има възможни съюзнции не само въ лицето на трудящите се в своята собствена страна, но и в *угнетените народи, колониалните и полуколониалните*. Доколкото пролетариата е разпокъсан в национален и международен мащаб, доколкото една от неговите части поддържа политиката на сътрудничество с буржоазията и особено нейния потиснически режим в колониите и полуколониите, това отблъсква от работническата класа потиснатите народи в колониите и полуколониите и отслабва международния антифашистки фронт. Всяка крачка по пътя на единодействието, насочен към защита на освободителната борба на колониалните народи от страна на пролетариата на империалистическите метрополии, означава превръщане на колоните и полуколониите в един от главните резерви на международния пролетариат.

Ако отчетем най-после, и това, че международното единодействие на пролетариата се опира на постоянно разтящата сила на пролетарската държава, на страната на социализма — Съветския Съюз, то ще видим, какви широки перспективи